ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΜΕΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΟΧ

αριθ. 78/2011

της 1ης Ιουλίου 2011

για την τροποποίηση του παραρτήματος IX (χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες) της συμφωνίας για τον ΕΟΧ

Η ΜΕΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΕΟΧ,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο προσαρμογής της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, εφεξής «η συμφωνία», και ιδίως το άρθρο 98,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το παράρτημα IX της συμφωνίας τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 120/2010 της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ της 10ης Νοεμβρίου 2010 ([1]).

(2) Η οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) ([2]) πρέπει να ενσωματωθεί στη συμφωνία.

(3) Η οδηγία 2009/138/ΕΚ καταργεί, με ισχύ από την 1η Νοεμβρίου 2012, τις οδηγίες 64/225/ΕΟΚ ([3]), 73/239/ΕΟΚ ([4]), 73/240/ΕΟΚ ([5]), 76/580/ΕΟΚ ([6]), 78/473/ΕΟΚ ([7]), 84/641/ΕΟΚ ([8]), 87/344/ΕΟΚ ([9]), 88/357/ΕΟΚ ([10]) και 92/49/ΕΟΚ ([11]) του Συμβουλίου και τις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 98/78/ΕΚ ([12]), 2001/17/ΕΚ ([13]), 2002/83/ΕΚ ([14]) και 2005/68/ΕΚ ([15]), οι οποίες έχουν ενσωματωθεί στη συμφωνία και οι οποίες πρέπει, συνεπώς, να διαγραφούν από τη συμφωνία με ισχύ από την 1η Νοεμβρίου 2012.

(4) Η οδηγία 2009/138/ΕΚ αποτελεί κωδικοποιημένη έκδοση της καταργούμενης πράξης και, επομένως, πρέπει να διατηρηθεί η τρέχουσα προσαρμογή του ΕΟΧ που αφορά την πράξη αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα IX της συμφωνίας τροποποιείται ως εξής:

1) Η επικεφαλίδα «*i) Ασφάλιση ζημιών*» στο κεφάλαιο I (Ασφάλειες) μετονομάζεται σε «*i) Ασφάλιση ζημιών και ασφάλιση ζωής*».

2) Το σημείο 1 (οδηγία 64/225/ΕΟΚ του Συμβουλίου) επαναριθμείται ως σημείο 1α.

3) Πριν από το νέο σημείο 1α (οδηγία 64/225/ΕΟΚ του Συμβουλίου) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«1. **32009 L 0138**: οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1).

Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, οι διατάξεις της οδηγίας προσαρμόζονται ως εξής:

α) το ακόλουθο κείμενο προστίθεται στο άρθρο 8:

"(5) στην Ισλανδία, στις Νήσους Viðlagatrygging."·

β) τα άρθρα 57 έως 63 όσον αφορά την προληπτική αξιολόγηση ενός υποψήφιου αγοραστή δεν εφαρμόζονται όταν ο υποψήφιος αγοραστής, όπως ορίζεται στην οδηγία, είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός του εδάφους των συμβαλλόμενων μερών·

γ) στο άρθρο 157 παράγραφος 2, η φράση "και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008" διαγράφεται·

δ) το άρθρο 171 δεν εφαρμόζεται. Εφαρμόζεται η ακόλουθη διάταξη:

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί, στις συμφωνίες που συνάπτονται με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, να συνομολογήσει την εφαρμογή διατάξεων διαφορετικών από εκείνες που προβλέπονται στα άρθρα 162 έως 170 της οδηγίας, υπό τον όρο ότι εξασφαλίζεται επαρκής και ισοδύναμη προστασία των ασφαλισμένων του. Τα συμβαλλόμενα μέρη ενημερώνονται και διαβουλεύονται μεταξύ τους πριν από τη σύναψη των εν λόγω συμφωνιών. Τα συμβαλλόμενα μέρη δεν εφαρμόζουν στα υποκαταστήματα ασφαλιστικών εταιρειών, των οποίων η έδρα βρίσκεται εκτός του εδάφους των συμβαλλόμενων μερών, διατάξεις που έχουν ως αποτέλεσμα ευνοϊκότερη μεταχείριση από εκείνη που παρέχεται σε υποκαταστήματα ασφαλιστικών εταιρειών των οποίων η έδρα βρίσκεται στο έδαφος των συμβαλλόμενων μερών·

([1]) ΕΕ L 58 της 3.3.2011, σ. 77.
([2]) ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1.
([3]) ΕΕ 56 της 4.4.1964, σ. 878.
([4]) ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3.
([5]) ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 20.
([6]) ΕΕ L 189 της 13.7.1976, σ. 13.
([7]) ΕΕ L 151 της 7.6.1978, σ. 25.
([8]) ΕΕ L 339 της 27.12.1984, σ. 21.
([9]) ΕΕ L 185 της 4.7.1987, σ. 77.
([10]) ΕΕ L 172 της 4.7.1988, σ. 1.
([11]) ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1.
([12]) ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1.
([13]) ΕΕ L 110 της 20.4.2001, σ. 28.
([14]) ΕΕ L 345 της 19.12.2002, σ. 1.
([15]) ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1.

ε) κάθε φορά που η Ευρωπαϊκή Ένωση διαπραγματεύεται με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες βάσει του άρθρου 175, καταβάλλει προσπάθειες να επιτύχει ίση μεταχείριση και για τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις των κρατών της ΕΖΕΣ·

στ) όσον αφορά τη στάση των τρίτων χωρών έναντι των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων όπως περιγράφεται στο άρθρο 177, ισχύουν τα ακόλουθα:

Προκειμένου να επιτευχθεί ο μεγαλύτερος δυνατός βαθμός σύγκλισης κατά την εφαρμογή καθεστώτος τρίτης χώρας όσον αφορά ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, τα συμβαλλόμενα μέρη ανταλλάσσουν πληροφορίες όπως περιγράφεται στο άρθρο 177 παράγραφος 1 και προβαίνουν σε διαβουλεύσεις για τα ζητήματα που αναφέρονται στο άρθρο 177 παράγραφος 2 στο πλαίσιο της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ και σύμφωνα με ειδικές διαδικασίες που πρόκειται να συμφωνηθούν από τα συμβαλλόμενα μέρη·

ζ) το κείμενο του άρθρου 178 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται σε συμβάσεις προβλεπόμενες στην παράγραφο 2, ανεξαρτήτως του εάν ο καλυπτόμενος κίνδυνος ευρίσκεται στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους, και σε όλες τις άλλες συμβάσεις ασφάλισης οι οποίες καλύπτουν κινδύνους που ευρίσκονται εντός της επικράτειας των συμβαλλόμενων μερών. Δεν εφαρμόζεται σε συμβάσεις αντασφάλισης.

2. Οι συμβάσεις ασφάλισης που καλύπτουν μεγάλους κινδύνους, όπως ορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 27 διέπονται από το δίκαιο που έχουν επιλέξει τα μέρη.

Στον βαθμό που τα μέρη δεν έχουν επιλέξει το εφαρμοστέο δίκαιο, η σύμβαση ασφάλισης διέπεται από το δίκαιο της χώρας όπου ο ασφαλιστής έχει τη συνήθη διαμονή του. Εάν από το σύνολο των περιστάσεων συνάγεται ότι μία εξωσυμβατική ενοχή εμφανίζει προδήλως στενότερους δεσμούς με άλλη χώρα, εφαρμόζεται το δίκαιο αυτής της άλλης χώρας.

3. Το δίκαιο που διέπει μια σύμβαση επιλέγεται από τα μέρη σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

α) η επιλογή πρέπει να γίνεται ρητώς ή να συνάγεται σαφώς από τις διατάξεις της σύμβασης ή τα δεδομένα της υπόθεσης. Με την επιλογή τους τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να επιλέγουν το εφαρμοστέο δίκαιο στο σύνολο ή σε μέρος μόνο της σύμβαση·

β) τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν οποτεδήποτε την υπαγωγή της σύμβασης σε δίκαιο άλλο από εκείνο που τη διείπε προηγουμένως. Κάθε μεταβολή του εφαρμοστέου δικαίου που γίνεται μετά τη σύναψη της σύμβασης δεν θίγει το τυπικό κύρος της σύμβασης ούτε επηρεάζει αρνητικά τα δικαιώματα τρίτων·

γ) όταν, κατά τον χρόνο της επιλογής, όλα τα άλλα σχετικά με την περίπτωση δεδομένα εντοπίζονται σε χώρα διαφορετική από εκείνη της οποίας το δίκαιο επελέγη, η επιλογή των μερών δεν θίγει την εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου αυτής της άλλης χώρας από τις οποίες δεν επιτρέπεται παρέκκλιση με συμφωνία·

δ) όταν, κατά τον χρόνο της επιλογής, όλα τα άλλα σχετικά με την περίπτωση δεδομένα εντοπίζονται σε ένα ή σε περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη, η επιλογή από τα μέρη εφαρμοστέου δικαίου άλλου από εκείνο κράτους μέλους δεν θίγει, όταν συντρέχει περίπτωση, την εφαρμογή διατάξεων του δικαίου του ΕΟΧ, όπως αυτές εφαρμόζονται στο συμβαλλόμενο μέρος του δικάζοντος δικαστή, από τις οποίες δεν μπορεί να γίνει παρέκκλιση με συμφωνία.

4. Η ύπαρξη και το κύρος της συμφωνίας των μερών ως προς την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου καθορίζονται σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

α) η ύπαρξη και το κύρος μιας σύμβασης ή μιας διάταξής της διέπονται από το δίκαιο που θα ήταν εφαρμοστέο σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εάν η σύμβαση ή η διάταξη ήταν έγκυρη.

Ωστόσο, ένα συμβαλλόμενο μέρος, προκειμένου να αποδείξει ότι δεν έχει συναινέσει, μπορεί να επικαλεσθεί το δίκαιο της χώρας όπου έχει τη συνήθη διαμονή του, εάν από τις περιστάσεις συνάγεται ότι δεν θα ήταν λογικό να καθορισθεί το αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του σύμφωνα με το δίκαιο που ορίζεται στο εδάφιο 1 του παρόντος στοιχείου·

β) σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ προσώπων τα οποία, ή οι αντιπρόσωποι των οποίων, ευρίσκονται στην ίδια χώρα κατά τη χρονική στιγμή της σύναψής της είναι έγκυρη ως προς τον τύπο εάν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις είτε του δικαίου που διέπει την ουσία της σύμφωνα με το παρόν άρθρο είτε του δικαίου της χώρας στην οποία συνάπτεται.

Σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ προσώπων τα οποία, ή οι αντιπρόσωποι των οποίων, ευρίσκονται σε διαφορετικές χώρες κατά τη χρονική στιγμή της σύναψής της είναι έγκυρη ως προς τον τύπο εάν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις είτε του δικαίου που διέπει την ουσία της σύμφωνα με το παρόν άρθρο είτε του δικαίου μιας από τις χώρες στις οποίες ευρίσκεται ένα εκ των συμβαλλομένων μερών ή ο αντιπρόσωπός του κατά τη χρονική στιγμή της σύναψής της είτε του δικαίου της χώρας όπου είχε κατά τη συγκεκριμένη στιγμή τη συνήθη διαμονή του ένα εκ των συμβαλλομένων μερών.

Μονομερής δικαιοπραξία η οποία προορίζεται να έχει έννομες συνέπειες σε σχέση με σύμβαση που καταρτίσθηκε ή πρόκειται να καταρτισθεί είναι έγκυρη ως προς τον τύπο, εάν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις είτε του δικαίου που σύμφωνα με το παρόν άρθρο διέπει ή θα διείπε την ουσία της είτε του δικαίου της χώρας όπου επιχειρήθηκε η εν λόγω δικαιοπραξία είτε του δικαίου της χώρας όπου το πρόσωπο που κατάρτισε τη μονομερή δικαιοπραξία είχε τη συνήθη διαμονή του κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Χωρίς να θίγονται οι διατάξεις των εδαφίων 1 έως 3 του παρόντος στοιχείου, κάθε σύμβαση που έχει ως αντικείμενο εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου ή μίσθωση ακινήτου υπάγεται στους αναγκαστικούς περί τύπου κανόνες του δικαίου της χώρας όπου ευρίσκεται το ακίνητο, εάν, σύμφωνα με το δίκαιο αυτό:

i) οι απαιτήσεις αυτές εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία συνάπτεται η σύμβαση και από το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση και

ii) δεν μπορεί να γίνει παρέκκλιση από τις απαιτήσεις αυτές μέσω συμφωνίας·

γ) σε σύμβαση η οποία συνάπτεται μεταξύ προσώπων που ευρίσκονται στην ίδια χώρα, φυσικό πρόσωπο ικανό, σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας αυτής, δεν μπορεί να επικαλεσθεί τη σύμφωνα με το δίκαιο της άλλης χώρας πηγάζουσα ανικανότητά του, παρά μόνον εάν, κατά τη χρονική στιγμή σύναψης της σύμβασης, ο αντισυμβαλλόμενος γνώριζε την ανικανότητα αυτή ή την αγνοούσε εξ αμελείας του.

5. Σε περίπτωση σύμβασης ασφάλισης πλην της ασφάλισης που εμπίπτει στην παράγραφο 2, τα μέρη μπορούν, σύμφωνα με την παράγραφο 3, να επιλέξουν μόνο μεταξύ των ακόλουθων δικαίων:

α) του δικαίου οιουδήποτε συμβαλλόμενου μέρους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος κατά τη χρονική στιγμή σύναψης της σύμβασης·

β) του δικαίου της χώρας όπου ο ασφαλισμένος έχει τη συνήθη διαμονή του·

γ) στην περίπτωση ασφάλισης ζωής, του δικαίου του συμβαλλόμενου μέρους, την ιθαγένεια του οποίου έχει ο ασφαλισμένος·

δ) σε περίπτωση συμβάσεων ασφάλισης οι οποίες καλύπτουν κινδύνους που περιορίζονται σε περιστατικά που επέρχονται σε συμβαλλόμενο μέρος μέλος διαφορετικό από το συμβαλλόμενο μέρος όπου ευρίσκεται ο κίνδυνος, το δίκαιο του εν λόγω συμβαλλόμενου μέρους·

ε) όταν ο ασφαλισμένος σύμβασης που εμπίπτει στην παρούσα παράγραφο ασκεί εμπορική ή επιχειρηματική δραστηριότητα ή ελεύθερο επάγγελμα και η σύμβαση ασφάλισης καλύπτει δύο ή περισσότερους κινδύνους που αφορούν τις δραστηριότητες αυτές και ευρίσκονται σε διαφορετικά συμβαλλόμενα μέρη, το δίκαιο οιουδήποτε από τα εν λόγω συμβαλλόμενα μέρη ή το δίκαιο της χώρας όπου ο ασφαλισμένος έχει τη συνήθη διαμονή του.

Όταν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) ή ε), τα αναφερόμενα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν μεγαλύτερη ελευθερία επιλογής του εφαρμοστέου δικαίου στη σύμβαση ασφάλισης, τα μέρη μπορούν να επωφεληθούν από την ελευθερία αυτή.

Στο μέτρο που τα μέρη δεν έχουν επιλέξει το εφαρμοστέο δίκαιο σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, η σύμβαση διέπεται από το δίκαιο του συμβαλλόμενου μέρους όπου ευρίσκεται ο κίνδυνος κατά τη χρονική στιγμή της σύναψης της σύμβασης.

6. Οι ακόλουθες πρόσθετες διατάξεις εφαρμόζονται στις συμβάσεις ασφάλισης που καλύπτουν κινδύνους για τους οποίους ένα συμβαλλόμενο μέρος επιβάλλει υποχρέωση σύναψης ασφάλισης:

α) η σύμβαση ασφάλισης δεν πληροί την υποχρέωση σύναψης ασφάλισης εκτός εάν συνάδει με τις ειδικές διατάξεις για αυτήν την ασφάλιση, τις οποίες έχει θεσπίσει το συμβαλλόμενο μέρος που επιβάλλει την υποχρέωση. Όταν υπάρχει σύγκρουση μεταξύ του δικαίου του συμβαλλόμενου μέρους όπου ευρίσκεται ο κίνδυνος και του δικαίου του ή συμβαλλόμενου μέρους που επιβάλλει την υποχρεωτική ασφάλιση, υπερισχύει το τελευταίο αυτό δίκαιο·

β) κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 2 και 4, ένα συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να ορίσει ότι η σύμβαση ασφάλισης διέπεται από το δίκαιο του συμβαλλόμενου μέρους που επιβάλλει την υποχρεωτική ασφάλιση.

7. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4 τρίτο εδάφιο και της παραγράφου 5, όταν η σύμβαση καλύπτει κινδύνους που ευρίσκονται σε περισσότερα του ενός συμβαλλόμενα μέρη, η σύμβαση θεωρείται ότι εμπεριέχει περισσότερες συμβάσεις, καθεμία από τις οποίες συνδέεται με ένα μόνο συμβαλλόμενο μέρος.

8. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η χώρα όπου βρίσκεται ο κίνδυνος προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 13 και, στην περίπτωση ασφάλισης ζωής, η χώρα όπου ευρίσκεται ο κίνδυνος είναι η χώρα της ασφαλιστικής υποχρέωσης κατά την έννοια του άρθρου 13 παράγραφος 14.”·

η) στο παράρτημα III στοιχείο α) προστίθενται τα ακόλουθα:

“(29) ως προς τη Δημοκρατία της Ισλανδίας: ‘Hlutafélag’·

(30) ως προς το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν: ‘Aktiengesellschaft’, ‘Europäische Gesellschaft (SE)’, ‘Genossenschaft’, ‘Europäische Genossenschaft (SCE)’·

(31) ως προς το Βασίλειο της Νορβηγίας: ‘aksjeselskaper’, ‘allmennaksjeselskaper’, ‘gjensidige selskaper’.”·

ι) στο παράρτημα III στοιχείο β) προστίθενται τα ακόλουθα:

“(29) ως προς τη Δημοκρατία της Ισλανδίας: ‘Hlutafélag’·

(30) ως προς το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν: ‘Aktiengesellschaft’, ‘Europäische Gesellschaft (SE)’, ‘Genossenschaft’, ‘Europäische Genossenschaft (SCE)’·

(31) ως προς το Βασίλειο της Νορβηγίας: ‘aksjeselskaper’, ‘allmennaksjeselskaper’, ‘gjensidige selskaper’ ”.·

ι) στο παράρτημα III στοιχείο γ) προστίθενται τα ακόλουθα:

“(29) ως προς τη Δημοκρατία της Ισλανδίας: ‘Hlutafélög’·

(30) ως προς το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν: ‘Aktiengesellschaft’, ‘Europäische Gesellschaft (SE)’, ‘Genossenschaft’, ‘Europäische Genossenschaft (SCE)’·

(31) ως προς το Βασίλειο της Νορβηγίας: ‘aksjeselskaper’, ‘allmennaksjeselskaper’, ‘gjensidige selskaper’ ”».

4) Στο σημείο 31δ (οδηγία 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου) προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«, όπως τροποποιήθηκε με:

— **32009 L 0138**: οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1).».

5) Το κείμενο του σημείου 1α (οδηγία 64/225/ΕΟΚ του Συμβουλίου), του σημείου 2 (πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου), του σημείου 3 (οδηγία 73/240/ΕΟΚ του Συμβουλίου), του σημείου 4 (οδηγία 78/473/ΕΟΚ του Συμβουλίου), του σημείου 5 (οδηγία 84/641/ΕΟΚ του Συμβουλίου), του σημείου 6 (οδηγία 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου), του σημείου 7 (δεύτερη οδηγία 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου), του σημείου 7α (οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου), του σημείου 7β (οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου), του σημείου 12γ (οδηγία 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου) και του σημείου 13α (οδηγία 2001/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου) διαγράφεται με ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 2012.

6) Το κείμενο του σημείου 11 οδηγία 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου) και η σχετική επικεφαλίδα διαγράφονται με ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 2012.

7) Οι επικεφαλίδες «*(iv) Εποπτεία και λογαριασμοί*» και «*(v) Άλλα θέματα*» στο κεφάλαιο I (Ασφάλειες) επαναριθμούνται ως επικεφαλίδες «*(iii) Εποπτεία και λογαριασμοί*» και «*(iv) Άλλα θέματα*» με ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 2012.

Άρθρο 2

Τα κείμενα της οδηγίας 2009/138/ΕΚ στην ισλανδική και τη νορβηγική γλώσσα, τα οποία δημοσιεύονται στο συμπλήρωμα για τον ΕΟΧ της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, είναι αυθεντικά.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει στις 2 Ιουλίου 2011, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν πραγματοποιηθεί προς τη Μεικτή Επιτροπή του ΕΟΧ όλες οι κοινοποιήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 103 παράγραφος 1 της συμφωνίας (*).

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στο τμήμα για τον ΕΟΧ και στο συμπλήρωμα για τον ΕΟΧ της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 1 Ιουλίου 2011.

Για τη Μεικτή Επιτροπή του ΕΟΧ

Ο Πρόεδρος

Kurt JÄGER

(*) Έχουν αναφερθεί συνταγματικές απαιτήσεις.

Μονομερής δήλωση του Λιχτενστάιν στην απόφαση αριθ. 78/2011 για την ενσωμάτωση της οδηγίας 2009/138/ΕΚ στη συμφωνία

«Το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν συνήψε το 1996 διμερή συμφωνία με την Ελβετία σχετικά με την πρωτασφάλιση. Βάσει της αρχή της αμοιβαιότητας, η συμφωνία αποσκοπεί στη ρύθμιση των όρων που είναι αναγκαίοι και ικανοί προκειμένου να καταστεί δυνατό σε εταιρείες ασφάλισης με έδρα στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου μέρους να επωφεληθούν από την ελευθερία εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών σχετικά με την πρωτασφάλιση στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους.»